

Północny Wschód pod kątem 270° i biegnie północnymi granicami posiadłości Borysewicza, parafii rz.-kat. m. Pińska i klasztoru O. O. Jezuitów na przestrzeni 76,95 mtr. do punktu styczniego gruntów klasztoru O. O. Jezuitów, majątku Albrechtów a różnych drobnych właścicieli z gminy Pińkowicze. Stąd granica skręca na Południowy Wschód pod kątem 90° i biegnie kierunku pionowym do toru kolejowego Pińsk — Łuniniec po granicy gruntów O. O. Jezuitów a majątku Albrechtów na przestrzeni 1938,60 mtr. do styczniej granic gruntów klasztoru O. O. Jezuitów, majątku Albrechtów a pasa wywłaszczenia Polskich Kolei Państwowych, tu skręca na Północny Wschód pod kątem 270° 30 i biegnie granicą pasa wywłaszczenia Polskich Kolei Państwowych a gruntów majątku Albrechtów na przestrzeni 715,80 mtr., poczem skręca na Południowy Wschód pod kątem 73° 30 i w kierunku pionowym przecina tor kolejowy biegnąc na przestrzeni 74,20 mtr., poczem skręca na Północny Wschód pod kątem 257° 28 i biegnie na przestrzeni 18,60 mtr. do styczniej granic gruntów parafii „Leszcz” i majątku Albrechtów a południowej granicy pasa wywłaszczenia Polskich Kolei Państwowych. W tym punkcie skręca na Południowy Wschód pod kątem 108° 04 i biegnie granicą parafii prawosławnej Leszcz a gruntów majątku Albrechtów na przestrzeni 336,80 mtr., poczem skręca na Północny Wschód pod kątem 265° 00 i tą samą granicą biegnie na przestrzeni 257,00 mtr., skręcając w tem miejscu na Południowy Wschód pod kątem 96° 08, biegnie dalej tą samą granicą na przestrzeni 169° 20. Tu skręca na Południowy Zachód pod kątem 95° 00 i tą samą granicą biegnie na przestrzeni 170,26 mtr. równoległe do traktu z Łunińca do Pińska. W tym punkcie skręca na Południowy Wschód pod kątem 267° 00 i biegnie w kierunku pionowym do traktu na Łuniniec na przestrzeni 264,00 mtr. przecinając go, poczem skręca pod kątem 189° 30 na Południowy Wschód i biegnie na przestrzeni 50,00 mtr. do styczniej granic parafii prawosławnej Leszcz, gruntów majątku Albrechtów a rzeki Piny, która stanowi południową granicę miasta od punktu ostatniego do punktu wyjściowego.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *Świtalski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*

320.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 26 kwietnia 1929 r.

o rozmieszczeniu sądów grodzkich w powiecie sierpeckim w okręgu sądu okręgowego w Płocku.

Na podstawie art. 270 prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 12, poz. 93) zarządzam co następuje:

§ 1. Znosi się sąd grodzki w Bieżuniu.

§ 2. Miasto Żuromin oraz gminy: Biezuń, Gradzianowo, Rościszewo, Stawiszyn i Żuromin włącza się do okręgu sądu grodzkiego w Sierpcu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1929 r.

Minister Sprawiedliwości: *St. Car*

321.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 14 maja 1929 r.

o wynagrodzeniu opiekunów sądowych.

Na podstawie art. 2 ust. 2 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie utworzenia sądów dla nieletnich (Dz. P. P. P. Nr. 14, poz. 171) zarządzam co następuje:

§ 1. Ustalone rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 kwietnia 1927 r. o urzędzeniu sądów dla nieletnich (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 365) wynagrodzenie opiekunów sądowych płatnych podwyższa się do 250 zł., a w Warszawie — do 300 zł. miesięcznie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 kwietnia 1929 r. do dnia 30 czerwca 1929 r.

Minister Sprawiedliwości: *St. Car*

322.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU W POROZUMIENIU Z MINISTREM SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 14 maja 1929 r.

o przepisach regulujących prowadzenie przemysłu gospodniego w Warszawie i Poznaniu na czas trwania Powszechnej Wystawy Krajowej.

Na podstawie art. 41 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) zarządzam co następuje:

§ 1. Osoby trudniące się przemysłem gospodnim (hotele, domy zajezdne i pensjonaty) w Warszawie i Poznaniu powinny w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia przedłożyć miejscowej władzy przemysłowej I instancji do zatwierdzenia cenniki wskazujące ceny pokoi w ich przedsiębiorstwach.

§ 2. Ceny pokoi powinny być wskazane łącznie ze świadczeniami za pościel, światło, telefon oraz z podatkiem komunalnym. W wypadkach stosowania dopłat procentowych za usługę, kwotę tę należy włączać również do ceny pokoi.

§ 3. Ceny za pokoje w hotelach, domach zajazdnych i pensjonatach w wymienionych w § 1 miejscowościach mogą być pobierane tylko zgodnie z zatwierdzoną na podstawie niniejszego rozporządzenia cennikami.

§ 4. Zatwierdzone cenniki mają być umieszczone w każdym pokoju na widocznym miejscu.

§ 5. Przekroczenie przepisów niniejszego rozporządzenia podlega karom określonym w art. 126, 128 i 129 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje do dnia 30 września 1929 r.

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

323.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 8 lutego 1929 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych i Ministrem Spraw Wewnętrznych o sposobie badania i wymaganych warunkach stanu zdrowia kandydatów na członków załogi oraz członków załogi statków powietrznych, o zakresie egzaminów teoretycznych i praktycznych, o składzie komisji egzaminacyjnej i zakresie uprawnień, wpływających ze świadectwa uzdolnienia i upoważnienia (licencji) oraz o warunkach udzielania tudzież conięcia i terminach ważności upoważnień (licencji).

Na podstawie art. 20 ustęp ostatni rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 marca 1928 r. o prawie lotniczem (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 294) zarządza się co następuje:

Rozdział I.

Postanowienia ogólne. Świadectwo uzdolnienia i upoważnienie (licencja).

§ 1. Każdy członek załogi statku powietrznego powinien posiadać świadectwo uzdolnienia i upoważnienie (licencję) do wykonywania czynności, wyszczególnionych w tych dokumentach.

§ 2. Świadectwo uzdolnienia jest dokumentem, stwierdzającym zasadnicze początkowe kwalifikacje zawodowe danej osoby na członka załogi, oraz stan jej zdrowia.

Upoważnienie (licencja) jest dokumentem, stwierdzającym, że osoba, która otrzymała świadectwo uzdolnienia, zachowała nadal taką samą zdolność do wykonywania czynności na statku, jaką wykazała w czasie wydania jej świadectwa uzdolnienia.

§ 3. Świadectwa uzdolnienia dzielą się na 7 kategorii:

- 1) świadectwo pilota samolotu lądowego lub wodnego turystycznego,

- 2) świadectwo pilota samolotu lądowego lub wodnego komunikacyjnego,
- 3) świadectwo pilota balonu wolnego,
- 4) świadectwo pilota sterowca,
- 5) świadectwo nawigatora,
- 6) świadectwo mechanika pokładowego,
- 7) świadectwo radiooperatora pokładowego.

§ 4. Ustanawia się dwa stopnie świadectw pilotów turystów:

- a) świadectwo pilota turysty I-go stopnia, uprawniające do wykonywania lotów niezarobkowych bez pasażerów lub z pasażerami na samolotach turystycznych;
- b) świadectwo pilota turysty II-go stopnia, uprawniające do wykonywania na samolotach turystycznych lotów niezarobkowych bez pasażerów i nie dalej niż w promieniu 10 km. od lotniska, wymienionego w świadectwie.

§ 5. Świadectwo pilota samolotu komunikacyjnego (lądowego lub wodnego), uprawnia do wykonywania lotów zawodowych na samolotach komunikacyjnych lądowych lub wodnych, przewożących podróżnych, pocztę lub towary za opłatą. Takie świadectwo uprawnia jednak do wykonywania lotów na tych tylko typach samolotów, które są wyszczególnione w świadectwie i upoważnieniu (licencji). Wpisanie do świadectwa prawa latania na innych typach samolotów wymaga złożenia dodatkowych egzaminów, które wykażą zupełne opanowanie tych typów.

Świadectwo pilota samolotu komunikacyjnego wymagane jest również dla pilotów wykonywających zarobkowe prace lotnicze na samolotach wszystkich innych kategorii.

§ 6. Świadectwo pilota balonu wolnego uprawnia do wykonywania wlotów na balonach wolnych wszelkiego rodzaju.

§ 7. Świadectwo pilota sterowca może otrzymać tylko taki kandydat, który posiada świadectwo uzdolnienia pilota balonu wolnego.

Ustanawia się trzy stopnie świadectw pilotów sterowców:

- a) świadectwo pilota sterowca I-go stopnia, upoważniające do kierowania sterowcami wszelkiego rodzaju;
- b) świadectwo pilota sterowca II stopnia, upoważniające do kierowania sterowcami o pojemności mniejszej niż 20.000 m³;
- c) świadectwo pilota sterowca III stopnia, uprawniające do kierowania sterowcami o pojemności mniejszej niż 6.000 m³.

Oficerowie pilotów sterowców wojskowych lub marynarki wojennej mogą otrzymać świadectwo uzdolnienia pilotów sterowców wszystkich stopni.

§ 8. Ustanawia się dwa stopnie świadectw nawigatorów:

- a) świadectwo nawigatora I-go stopnia, uprawniające do wykonywania czynności nawigatora na samolotach w czasie lotów dłuższych niż 500 km. i na sterowcach o pojemności większej niż 20.000 m³;